

ประกาศคณะกรรมการศาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
เรื่อง แนวปฏิบัติในการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ วิทยานิพนธ์
และการค้นคว้าแบบอิสระ

เพื่อให้การสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ วิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าแบบอิสระของนักศึกษาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นไปในแนวเดียวกัน มีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้สอบ คณะพยาบาลศาสตร์ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะพยาบาลศาสตร์ ในคราวประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๔ จึงได้กำหนดแนวปฏิบัติในการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ วิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าแบบอิสระ ดังต่อไปนี้

๑. ก่อนเริ่มการสอบ ประธานกรรมการสอบและคณะกรรมการสอบใช้เวลาประมาณ ๑๕-๓๐ นาที ประชุมสรุปความคิดเห็นของคณะกรรมการสอบเกี่ยวกับคุณภาพของรายงานโครงร่างวิทยานิพนธ์/วิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าแบบอิสระของนักศึกษา โดยพิจารณาในภาพรวมของเนื้อหาสาระในประเด็นหลัก ได้แก่ ๑) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ๒) ความครอบคลุมของการทบทวนวรรณกรรม ๓) กรอบแนวคิด ๔) ระเบียบวิธีวิจัย ๕) การเสนอผลการวิจัย และ ๖) การอภิปรายผล แล้วแต่กรณี ดังนี้

- ๑.๑ กรณีสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ ประเด็นการพิจารณาให้เน้นเนื้อหาสาระในหัวข้อ ๑) ถึงหัวข้อ ๔)
- ๑.๒ กรณีการสอบวิทยานิพนธ์ ให้พิจารณาครอบคลุมทุกหัวข้อ แต่ควรให้ความสำคัญกับหัวข้อ ๕) และ ๖) มากที่สุด เนื่องจากนักศึกษาผ่านการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์มาแล้ว
- ๑.๓ กรณีการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ ให้พิจารณาทุกหัวข้อตั้งแต่ข้อ ๑) ถึง ข้อ ๖) (ดูรายละเอียดของประเด็นหลักที่ต้องพิจารณาใน ตารางที่ ๑ แนบท้ายประกาศ)

๒. ประธานฯเชิญให้นักศึกษาและผู้เข้าร่วมฟังการสอบเข้าห้องสอบ จากนั้นประธานฯแนะนำคณะกรรมการสอบและแจ้งให้นักศึกษานำเสนอสรุปประเด็นสำคัญของโครงร่างวิทยานิพนธ์/วิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าแบบอิสระ โดยใช้เวลาประมาณ ๓๐ นาที

๓. ภายหลังจากนำเสนอของนักศึกษา ประธานฯเชิญกรรมการสอบทุกคน ชักถามนักศึกษาในประเด็นต่างๆ ที่อาจเป็นข้อสงสัยในรายงาน หรือเป็นความรู้ที่นักศึกษาควรทราบ ทั้งนี้ คำถามควรเป็นคำถามที่ชัดเจนและเกี่ยวข้องกับโครงร่างวิทยานิพนธ์/วิทยานิพนธ์ หรือ

/การค้นคว้า...

การค้นคว้าแบบอิสระสำหรับคำถามที่นักศึกษาตอบไม่ได้ให้ข้ามไปก่อน และไม่ควรรใช้เวลา
เสนอแนะหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องที่เกิดจากการพิมพ์หรือรูปแบบ
ของรายงานโครงร่างวิทยานิพนธ์/ วิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าแบบอิสระ แต่ควรมอบ
รายละเอียดข้อผิดพลาดให้นักศึกษาเพื่อไปพิจารณาแก้ไขเมื่อการสอบเสร็จสิ้นแล้ว

กรณีที่มีผู้เข้าร่วมฟังการสอบต้องการซักถามปัญหาในขณะที่ดำเนินการสอบ ประธานฯมี
สิทธิ์ที่จะไม่อนุญาตให้ผู้เข้าร่วมฟังซักถามได้ โดยให้แจ้งให้ผู้เข้าร่วมฟังทราบว่าไม่มีสิทธิ์

๔. ประธานฯควรควบคุมเวลาในการสอบ โดยควรรใช้เวลาไม่เกิน ๓ ชั่วโมง สำหรับ
นักศึกษาปริญญาเอกให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการสอบ แต่ไม่ควรเกิน ๖ ชั่วโมง

๕. เมื่อการสอบ โครงร่างวิทยานิพนธ์/วิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าแบบอิสระ เสร็จสิ้น
ลง ให้ประธานฯเชิญให้นักศึกษาและผู้เข้าร่วมฟังออกจากห้องสอบ และดำเนินการให้
คณะกรรมการสอบประชุมตกลงสรุปผลการประเมินโดยทันทีตามแบบรายงานผลการสอบ
โครงร่างวิทยานิพนธ์ (พยม. ๒) หรือ ตามแบบรายงานผลการสอบการค้นคว้าอิสระและ
วิทยานิพนธ์ (มช. ๖ บว.) ของบัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วย การประเมินคุณภาพของ
รายงานและการประเมินความรู้ความสามารถของนักศึกษาโดยการสอบปากเปล่า

เมื่อสรุปผลการสอบเสร็จแล้ว ให้ประธานฯและคณะกรรมการทุกคณกลงนามในแบบ
รายงานผลการสอบดังกล่าว

๖. ประธานฯ แจ้งผลการสอบให้นักศึกษารับทราบ และลงนามรับทราบผลการสอบใน
แบบรายงานผลการสอบ

๗. ภายหลังจากการสอบ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาหรือคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
กำกับ/ติดตามให้นักศึกษาดำเนินการปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบ และ
ดำเนินการตามขั้นตอนแล้วแต่กรณี ดังนี้

๗.๑ หลังการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ ให้นักศึกษาปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
ของคณะกรรมการสอบ และจัดทำบทคัดย่อโครงร่างวิทยานิพนธ์ (พยม.๕)
ส่งให้คณะกรรมการสอบทุกคนโดยแนบแบบความเห็นชอบให้ด้วย เพื่อให้
คณะกรรมการสอบตรวจสอบและลงนามให้ความเห็นชอบ แล้วรวบรวมส่ง
ที่หน่วยบัณฑิตศึกษา เพื่อนำเสนอประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร
บัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชา ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ
และบัณฑิตวิทยาลัย ตามลำดับ

๗.๒ หลังการสอบการค้นคว้าแบบอิสระหรือวิทยานิพนธ์ ให้นักศึกษาปรับแก้ไข
บทคัดย่อและรายงานให้ถูกต้องสมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ
สอบ และจัดส่งบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่ผ่านการตรวจสอบ

ของอาจารย์ที่ปรึกษาและประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
ประจำสาขาวิชาแล้ว พร้อมแนบแบบฟอร์มการตรวจสอบ
บทความย่อภาษาอังกฤษ (พยม. ๘) เพื่อส่งให้ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาตรวจสอบ
ภายใน ๗ วันหลังการสอบ ส่วนการส่งรายงานฉบับสมบูรณ์ให้ดำเนินการ
ตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

จึงประกาศมาเพื่อทราบทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๔

ลงนาม ธนารักษ์ สุวรรณประไพศ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ธนารักษ์ สุวรรณประไพศ)
คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์
ประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะฯ

ตารางที่ ๑: สารประเด็นหลัก ที่ควรพิจารณาให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ประเด็นพิจารณา	มี	ไม่มี	ข้อเสนอแนะ
๑. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา			
๑) ปัญหาที่วิจัยมีความสำคัญต่อการพยาบาล โดยคำตอบของงานวิจัยต้องเอื้อต่อการต่อยอดองค์ความรู้ (body of knowledge) ทางการพยาบาล หรือช่วยปรับปรุงคุณภาพการพยาบาล			
๒) แสดงให้เห็นถึงขนาดของปัญหา เช่น มีรายงานสถิติของปัญหาในระดับบุคคล องค์กร ท้องถิ่น ประเทศ หรือโลก			
๓) แสดงถึงความเป็นไปได้ในการวิจัย			
๔) แสดงถึงขอบเขตขององค์ความรู้ของเรื่องที่จะศึกษา โดยมีการสรุปประเด็นการทบทวนวรรณกรรมในเรื่องที่จะศึกษา			
๕) ระบุช่องว่างขององค์ความรู้ (gap of knowledge) อย่างชัดเจน			
๒. วัตถุประสงค์และคำถามการวิจัย/ สมมุติฐาน			
๑) มีความชัดเจน และมีความสอดคล้องกันระหว่างวัตถุประสงค์กับคำถามการวิจัยและ สมมุติฐาน			
๓. นิยามศัพท์			
๑) นิยามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอย่างครบถ้วน			
๒) Operational definition ที่ชัดเจนคือมีทั้งความหมายและวิธีการวัดตัวแปรนั้นๆ			
๔. การทบทวนวรรณกรรม			
๑) แสดงถึงความรู้ที่เป็นปัจจุบันของเรื่องที่ศึกษา			
๒) เนื้อหาสาระครอบคลุมทั้งแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้อง			
๓) เนื้อหาสาระสะท้อนถึงการทบทวนความรู้อย่างละเอียดลึกซึ้ง และมีการวิเคราะห์ความรู้อย่างดี			
๕. กรอบแนวคิด			
๑) ระบุ ทฤษฎีหรือแนวคิดที่ใช้เป็นพื้นฐานในงานวิจัยอย่างชัดเจน			
๒) แสดงความเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีกับตัวแปรที่จะศึกษาอย่างชัดเจน โดยอธิบายกลไกของการเกิดผลวิจัยบนพื้นฐานของทฤษฎีที่เลือกใช้			
๖. ระเบียบวิธีวิจัย: ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ			
๑) การออกแบบวิจัย การวิจัยเชิงปริมาณ: เช่น RCT หรือ quasi-experimental design หรือ การวิเคราะห์สถานการณ์ ที่เหมาะสมกับคำถามการวิจัย การวิจัยเชิงคุณภาพ: ออกแบบวิจัยได้ถูกต้อง เหมาะสม			
๒) ประชากรมีความชัดเจนของการกำหนดประชากร			
๓) การเลือกกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยเชิงปริมาณ: มีเกณฑ์ในการเลือก/ สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่ชัดเจน และเหมาะสม			

ประเด็นพิจารณา	มี	ไม่มี	ข้อเสนอแนะ
การวิจัยเชิงคุณภาพ: เสนอวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ซึ่งทำให้เข้าใจปรากฏการณ์ที่จะศึกษาได้อย่างชัดเจนที่สุด เช่น เลือกตัวอย่างที่เป็น ตัวแทน (Typical Cases) เลือกตัวอย่างที่หลากหลาย (Maximum Variation Sampling) การเลือกตัวอย่างที่ชัดเจน (Extremely Cases) . เลือกตัวอย่างแบบ ลูกโซ่ (Snowball Sampling) ๕. เลือกตัวอย่างเฉพาะที่ให้ประเด็นสำคัญ (Key Informant)			
๔) การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามหลักการที่เหมาะสม การวิจัยเชิงปริมาณ: ใช้ power analysis ฯลฯ การวิจัยเชิงคุณภาพ: มีการระบุจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่แสดงถึงความอิ่มตัวของ ข้อมูล			
๕) เครื่องมือวิจัย การวิจัยเชิงปริมาณ: มีความชัดเจนของการกำหนดเครื่องมือวิจัยที่ใช้ -อธิบายลักษณะของเครื่องมือและการแปลผล -อธิบายการหา validity และ reliability อย่างถูกต้อง การวิจัยเชิงคุณภาพ: กำหนดวิธีการได้มาซึ่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ เช่น การสังเกตแบบ แบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)			
๖) ระบุการพิทักษ์สิทธิอย่างถูกต้องครบถ้วน			
๗) ระบุขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลและการดำเนินการวิจัย (ถ้ามี) อย่างถูกต้อง ครบถ้วน			
๘) สถิติที่ใช้ การวิจัยเชิงปริมาณ: ระบุสถิติที่ใช้ ได้ถูกต้อง และเรียงลำดับตามขั้นตอนที่จะใช้ การวิจัยเชิงคุณภาพ:			
๗. การนำเสนอผลการวิจัย			
๑) มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และคำถามการวิจัย/ สมมุติฐานที่ตั้งไว้			
๒) รูปแบบการนำเสนอเป็นลำดับ มีความเหมาะสมชัดเจน (เช่นการนำเสนอในรูปแบบ ตาราง กราฟแท่ง หรือกราฟวงกลม เหมาะสม) และมีความถูกต้อง (เช่น ค่าตัวเลข ต่างๆ ในตารางและการอ่านผลตรงกัน)			
๘. การอภิปรายผล			
๑) นำเสนอประเด็นอภิปรายได้ชัดเจน โดยแสดงเหตุผล และอ้างอิงกรอบแนวคิด ของการวิจัย			
๒) มี evidence support ในผลการวิจัยที่สอดคล้องหรือขัดแย้งกับงานวิจัยที่ผ่านมา			
๙. บทสรุปการวิจัยมีความชัดเจน กระชับและครบถ้วน			
๑๐. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้			
๑) เป็นข้อเสนอแนะที่อิงผลการวิจัยที่ได้อย่างแท้จริง ไม่เกินกว่าผลการวิจัยที่ได้			
๑๑. เอกสารอ้างอิง			
๑) ใช้เอกสารที่เหมาะสมและเป็นปัจจุบัน			
๒) เอกสารอ้างอิงครบถ้วน			
๓) การเขียนอ้างอิงถูกต้องตามหลักกาที่กำหนด			